

17. 12. 89. St. 2.

Sehr Herrn

Kustos Dr. Johann Priatelj,
Bainngarten

(bei Wien) Hochsathausstr. 39
I. Stock.

Урајева, 8, I. 1919
Песем о банкарју

^{12.2}
Dragi Prijatelj!

Ujela sem zadnjič pri las
beno, naj napišem kaj za
Laurkajcoo Stevico ("zvon"?)

Pošiljam Ti Laurkajci
premišeni drugi posvećene verzje,
ki so se mi danes zjutraj
izplsti na popis. Mogoče sem
prenašla, zviki mi, da je konec
komaj v tredi mi da mora
priti še kaj vmes. Da tojže
oči z očali vred vidijo bolje.
Špovoi mi nakratko, kako

mišis ali odlaš?

In glej, da te kralu
zopet vidi ma, Kragavcu
in pobratimo! Pozdravi mi svoje!

Vaša

Vida.

Obj. 8. I. 1919.

Kdo slikal te je, Kraljica, Kraljica,
spomeni, venčano od božjih rok,
Kdo v glorijolo ti zarisal lice,
Ko solnce je sijalo naokrog?

Ratvoj mi prapor črni, laurkar sel je:
častilec žen, devojkam Kavkaz!
~~z besno srčno jim ljubocu pel je,~~
z besno ostro zavje vzjel repir.

Sovratil je in ljubil: plavcu duše,
ki dvigne se, da v tebi izgori...
Naj radče noče ti vzcveto iz ruše,
naš ~~Makhar~~ ^{mladec} ~~naš bon Juan~~,
of ^{svam!} Laurkar, ti!

Vidaferajova,
jancu. 1919.